

«Гарантоване право на отримання земельної ділянки безкоштовно»

Земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Конституцією та Земельним кодексом України (далі - ЗК України) гарантується право кожного громадянина на отримання безоплатної земельної ділянки. Передача таких земельних ділянок проводиться за рішенням органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у разі:

- приватизації земельних ділянок, які перебувають у користуванні громадян;
- одержання земельних ділянок внаслідок приватизації державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ, організацій;
- одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації.

Статтею 121 ЗК України визначено цільове призначення та розмір земельних ділянок, які передаються безкоштовно:

- для ведення фермерського господарства - в розмірі земельної частки (паю), визначеної для членів сільськогосподарських підприємств, розташованих на території сільської, селищної, міської ради, де знаходиться фермерське господарство;
- для ведення особистого селянського господарства - не більше 2,0 гектара;
- для ведення садівництва - не більше 0,12 гектара;
- для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах - не більше 0,25 гектара, в селищах - не більше 0,15 гектара, в містах - не більше 0,10 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва - не більше 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів - не більше 0,01 гектара.

Відповідно до статті 118 ЗК України громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, подають до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельну ділянку державної чи комунальної власності у власність, такі документи:

- клопотання (документ у якому зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовані розміри);
- графічні матеріали (це документи, на яких позначене бажане місце розташування земельної ділянки);
- погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб);
- документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства).

Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, до якого було подано клопотання, розглядає його у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні.

* Підставою відмови у наданні дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки може бути лише невідповідність:

- місця розташування об'єкта вимогам законів;
- генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації;
- схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць;
- проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.